

НИКОЛА ИНДЖОВ

ЕДИН БЪЛГАРИН ОТ ЧАКО

chitanka.info

Причината за живота... Изразът може да се използува само за необичаен човек, а Марио Несторов наистина е бил непредвидим и неразбираем. За него ми разказваха в емигрантската аржентинска провинция Чако. Син на българи, той прописва поезия на испански език. Осемнадесетгодишен още, получава първа награда в традиционния литературен конкурс на престиженния вестник „Кларин“. Наградата означава назначение в редакцията на вестника и стипендия в юридическия факултет на университета в Буенос Айрес. Но Марио Несторов е неотделим от пампата на Чако и се завръща там, без да се възползува от спечеленото чрез поезия. Доктор Георги Мишов, свидетел на онези години, казваше: „Марио бе скитник между природа и хора...“

Поезията — тя е причината за живота на Марио Несторов. Стиховете му тук представям не в мой превод, а в моя редакция, защото не съм ги ивиждал на испански, но ми ги преразказваха — да, преразказваха — на български в Лас Бреняс, в Пресиденсия Саенс Пеня, в Берисо, в Ла Плата и в други селища на нашите емигранти в Аржентина. Както и в една крайпътна кръчма из дългия път от Буенос Айрес към Чако, недалече от град Росарио — свещено място за изконната аржентинска поезия.

Доктор Георги Мишов казваше още: „Бе странен пътешественик по градчетата и полята на Чако. Неговото брадясало лице и приведената му фигура носеха злата си съдба с невинна усмивка...“ С такава невинна усмивка той идва да види прародината на кръвта си след Втората световна война. Но пак е призован от Чако и се връща там, където умира през 1948 година.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.